

Gürcistan Birleşik Komünist Partisi'nin 1. Sekreteri Temur Pipia ile Röportaj

Socialist Voice (Sosyalist Ses), “Partizan, Vatansever, Enternasyonalist” sloganı ile yayın yapan, **İrlanda Komünist Partisi**'nin yayın organıdır. Çevirisini yaptığımız röportaj ise Daniel Dumile tarafından hazırlanarak, 7 Temmuz 2023 yılında yayınlandı.

SV: Gürcistan'daki mevcut durumu şekillendiren en büyük ideolojik miraslar nelerdir? Örneğin, Sovyet Rusya'nın mirası Gürcü toplumunda bugün hangi rolü oynamaktadır ve 2000'lerin ortasında gerçekten patlama yapan neoliberal dönüşümün etkileri ne olmuştur?

Sovyetler Birliği'nin çöküşünden sonra, Sovyet sonrası ve genellikle sosyalist sonrası ülkelerde, Gürcistan Batı tarafından, özellikle de ABD tarafından uygulanan neoliberal politikaların başarılı bir deneyimi olarak oluşturuldu. 2003'te Gürcistan renkli devrimden geçtikten sonra, hükümet etkili bir şekilde neo-faşist oldu. 2003'te Gürcistan'da yaşanan durum, 2014'te Ukrayna'da yaşananlara çok benziyordu. Saakaşvili rejimi süreci şiddetlendirdi, Gürcistan'ın neoliberal bir toplum haline gelme sürecini hızlandırdı. Ve bu süreç mantıklı bir sona ulaştı; yani dokuz yıl içinde Gürcistan, tüm Sovyet sonrası ülkelerin takip edebileceği örnek bir neoliberal toplum olarak oluşturuldu. Klasik neoliberal sosyal

ve ekonomik politikaları uyguladık.

İşçiler, hayal edilebilecek en kötü durumdaydılar, Saakaşvili rejimi mevcut iş yasalarını iptal etti. Saakaşvili döneminde Gürcistan'da İş Kanunu yoktu. İşçi haklarının olmadığı, işçi sınıfının haklarının bulunmadığı bu durumdan gurur duyuyordu. Örneğin, "Invest in Georgia" sitesine gittiğinizde, ilk maddede yüksek nitelikli işçilerin yanı sıra düşük ücretli ve ucuz iş gücümüz olduğu belirtilir. Bu, yatırımcılara satmaya çalıştıkları en büyük şeydir.

Sovyetler Birliği'nin çöküşünden sonra, sosyal güvenceler büyük ölçüde iptal edilmişti, ancak kalanlar da kasıtlı olarak terkedildi. Örneğin, diş hekimliği muayenehanelerinin deregülasyonu, diploması olan herkesin kendi kliniğini açabilmesine yol açtı ve bu, hijyen ve sanitasyon standartlarının düzenlenmemesi nedeniyle bir hepatit C salgınına neden oldu. Özel mülkiyeti destekleyen bir liberalleşme yarattılar. Sağlık sistemi 2003'ten sonra tamamen özelleştirildi.

Dış politika açısından, Gürcistan post-Sovyet ülkeleri için Güney Kafkasya bölgesinde küçük bir İsrail haline geldi. Gürcistan, post-Sovyet ve post-sosyalist alanda Amerikan emperyalizminin başlıca destekçilerinden biri oldu. Gürcistan, 2003'ten bu yana NATO'nun her askeri uluslararası operasyonuna katıldı. Askerlerimiz Irak'a, Afganistan'a gönderildi, Afrika'da, Sırbistan'da bulunduk.

Gürcistan'daki merkezi ideolojik etmen radikal anti-komünizm ve anti-Sovyetçiliktir. Diğer ideolojik sütun ise Rusofobidir.

SV: Bugün sol ve Gürcistan Birleşik Komünist Partisi'nin karşılaştığı en büyük zorluklar nelerdir? 2011'den beri yürürlükte olan Saakaşvili'nin "Özgürlük Sözleşmesi" yasası hakkında konuşabilir misiniz?

Bu yasa, Gürcistan'da anti-komünizmin devlet politikası seviyesine çıkarıldığını temsil ediyor ve hala bu şekilde devam ediyor. Saakaşvili rejimi değişti ama yasa hala mevcut ve işini yapıyor. Bu yasa, son 30 yılda yaşanan her şeyin bir temsilidir. Çünkü bu yasadan önce, komünistler için durum Saakaşvili rejimi altında ve Saakaşvili'den önce de aynıydı.

İlk zorluk, Sovyetler Birliği'nin çöküşünden beri bulunduğumuz marjinal pozisyondan çıkmaktır. Bağımsız Gürcistan'ın tarihi 30 yaşında, bu nedenle Gürcistan'ın tarihi, komünizme karşı savaş, komünizme ve Sovyet geçmişine karşı topyekûn savaş tarihidir. Örneğin, Tiflis'in merkezinde bir Sovyet işgali müzesi var. Bu müzenin propagandası, 70 yıl boyunca köleleştirilen ve işgal edilen devletler olduğumuz bilgisini yaymaktadır. "Komünizmin kurbanları" olduğumuzu söylüyor! Sovyet geçmişine dönmenin devletimize en büyük tehdit olduğuna dair sürekli bir korku var.

SV: "Yabancı ajanlar" yasalarının getirilmesinin ardından gerçekleşen

protestoların dinamiklerini açıklayabilir misiniz? Sokaklarda kimler vardı ve talepleri nelerdi?

8 ve 9 Mart'taki protestoların ABD Büyükelçiliği ve Gürcistan'daki tüm pro-Amerikan platformları, özellikle de yabancı ajanlar yasasının doğrudan hedefi olan STK sektörü tarafından organize edildiğini söyleyebiliriz. Sokaklarda çoğunlukla öğrenci gençler vardı. Pro-Amerikan platformlar, örneğin STK'lar, Gürcistan'daki üniversitelerde ve yüksek öğrenim sisteminde güçlü pozisyonlara sahipler. Özel üniversitelerin yönetimi ve başkanları bu pro-Amerikan platformunun bir parçasıdır, Amerikanların devlet üniversitelerinde de güçlü bir lobisi vardır, yani bazı devlet üniversiteleri de bu pro-Amerikan platformunun bir parçasıdır, bunlar arasında Tiflis'teki ana devlet üniversitesi de bulunmaktadır. Pro-Amerikan platformu, ABD Büyükelçiliği'nden, ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan finansal destek alır ve her zaman büyük moral ve organizasyonel destek sağlar. Örneğin, bu protestonun organizatörlerinden biri, NED (Ulusal Demokrasi Endowment) tarafından finanse edilen "Shame" hareketidir, bildiğiniz gibi...

Bu platformlar, moral, finansal, siyasi ve organizasyonel birçok destek alıyor.

Dönem dönem Amerikan Büyükelçiliği, siyasi parti ve STK liderlerini davet eder ve önümüzdeki üç ila altı ay boyunca eylemleri koordine ederler. İki yıl önce, Shame hareketi Molotof kokteyli yapmayı, nasıl protesto edeceğini öğrenmek için bir eğitim düzenledi ve bu açıkça ilan edildi. Eğitimler, iş ilanları platformunda - jobs G - ilan edildi. Bu, pro-Amerikan neoliberal platformlarının desteğinin artık eskisi kadar güçlü olmadığını ve halktan destek görmediğini gösteriyor. Pro-Amerikan platformu bir neoliberal platformdur ve neoliberalizm artık sıradan kitlelerden destek görmüyor. Bu, pro-Amerikan partilerin derin bir kriz yaşamasının ve birbirleriyle bile birleşememelerinin nedenlerinden biridir. Örneğin, neoliberal fikrin en büyük beyinlerinden biri olan **Giga Bokeria**'nın partisi Avrupa Gürcistan'ı %0,5 oy aldı. Ve bu kişi, Saakaşvili rejiminde ana ideologdu. Pro-Amerikan partilerdeki bu kriz, günümüz hükümet partisinin iktidarda kalmasına yardımcı oluyor.

SV: AB ve Batı'nın Gürcistan'daki rolünü nasıl görüyorsunuz? Daha kapsamlı bir AB/Batı yanlısı yönetim kurma amacıyla olası bir Batı destekli darbe hakkında çok konuşuldu - bu endişelerin bir ağırlığı olduğunu düşünüyor musunuz ve böyle bir senaryoda Gürcü solunun en büyük kaygısı ne olurdu?

AB ve Batı'nın Gürcistan'daki rolü tamamen yıkıcıdır. Böyle bir darbe planladıklarından eminiz. Mart'taki protestolar bu tür bir darbenin bir denemesi veya provasıydı. Kiev'deki Euromaidan'dan önceki benzer bir senaryo görüyoruz. Darbenin askeri bir bileşeni olacak, belki paramiliter, belki yabancı askeri, ama bir askeri bileşen olacak. Bu askeri darbeye Ukrayna'da savaşan Gürcü askerlerinin yer alacağına dair açık belirtiler görüyoruz. Kesin

rakamlarımız yok ama yüzlerce Gürcü asker, eski asker ve askerin savaştığı tahmin ediliyor. Tahminler 1000 ile 3000 arasında olduklarını gösteriyor. Bu kişilerin 2024 için, seçimlerden hemen önce veya sonra bu darbe için hazırlandıklarını düşünüyoruz. Bu, 2024'teki parlamento seçimleri ile bağlantılı olacak çünkü aslında seçimle kazanamıyorlar. Eğer Gürcistan'da Saakaşvili'nin rejimi gibi bir pro-faşist, pro-Batı rejimi rehabilite edilirse, bir komünist veya sosyalist olmak Gürcistan'da çok tehlikeli olacaktır, hatta fiziksel tehlikeyle karşılaşabiliriz.

SV: Ukrayna'daki savaşın Gürcistan'daki siyasi durum üzerinde ne gibi etkileri oldu? Halk arasında çatışmanın Gürcistan'da patlak verebileceğine dair bir endişe var mı? Birleşik Komünist Parti'nin savaş konusundaki pozisyonu nedir ve bu tutumunuzun herhangi bir sonucunu yaşadınız mı? Gürcü halkının Rusya'ya olan tutumunu bugün nasıl tanımlarsınız?

İlk etki, Gürcü toplumunun kutuplaşması oldu ve siyasi durum çok gerildi ve hâlâ bu şekilde. Şimdi Gürcistan'da Amerikan yanlısı bir platform hareketi var, bu hareketin nihai hedefi Gürcistan'da rejim değişikliği yaparak Gürcistan'ı Rusya karşıtı koalisyonla katılmasını sağlamak. Gürcistan'daki Amerikan yanlısı platform ile Kiev rejimi oldukça yakın. Birleşik Komünist Parti'nin Gürcistan'daki pozisyonu, Ukrayna'nın ve Gürcistan'ın Rusya'ya karşı Doğu'da cepheye dönüşmek üzere özellikle askeri hale getirildiği yönündedir. Batı'nın Ukrayna'nın topraklarını askeri hedeflerini gerçekleştirmek için emmeye çalıştığı ve askeri aparatlarını Rusya'ya yönlendirdiği görüşünderiz. Ve şimdi Ukrayna ordusunun iyice eğitildiğini biliyoruz. Eğer Rusya müdahale etmeseydi durumun çok daha kötüleşeceği açıktır. Rusya'nın Ukrayna'daki askeri müdahalesi zorunluydu. Kiev rejiminin, Sovyet sonrası ülkelerde faşist ideolojisini yayma tehdidi de vardı. Bu ideolojinin - Rusofobi, milliyetçilik, anti-komünizm, anti-Sovyetçilik - Gürcistan ve diğer Sovyet sonrası bölgelere yayılacağı tehdidi bulunuyordu. Bu durumda, Rusya tüm bu hedeflerin, bu amaçların engelleyici bir faktörü olarak görülmelidir.

Eğer Ukrayna askeri olarak başarılı olur ve Kiev'i, kendini istikrara kavuşturmayı başarır, Sovyet sonrası ülkelerde kötü bir manzara göreceğiz. Etnik çatışmaların, bölgesel çatışmaların, faşist darbelerin, milliyetçi grupların aktivasyonunu göreceğiz; bu sadece Gürcistan'da değil, Kazakistan'da, Özbekistan'da, Ermenistan'da, Azerbaycan'da bile olabilir. Bu nedenle, Birleşik Komünist Parti olarak, birkaç komünist partinin aksine, nötr bir pozisyon alamayız. Ukrayna'daki 'özel askeri operasyon'u destekliyoruz.

Tabii ki sonuçlar oldu, daha önce Putin yanlısı olmakla suçlandık ve şimdi özel askeri operasyonu destekledikten sonra bu suçlamalar sadece yoğunlaştı. Rusya'ya yönelik duygular konusunda açıklık getirmek gerekirse, bu, Sovyetler Birliği'ne yönelik duygulardır çünkü Rusya, Sovyetler Birliği'nin kurulduğu ana Cumhuriyet'tir Gürcü zihinlerinde. Gürcü halkı artık bu ekonomik krizden Rusya ile ekonomik bağlantılar olmadan çıkmanın bir yolu

olmadığını anlamaktadır. Rusya bizim en önemli pazarımızdır. Ayrıca Rusya ile enerji ithalat ve ticaret yapıyoruz, Rusya'dan fosil yakıt ithal ediyoruz, buğdayımızın yüzde 90'ını Rusya'dan ithal ediyoruz, çeşitli temel ürünleri Rusya'dan ithal ediyoruz.

Düz bir şekilde sorsanız, Gürcü halkının yüzde kaçını Rus yanlısı ve kaçını Batı yanlısı, sanırım daha fazla kişi Batı yanlısıdır. Ancak ekonomi, sosyal yapılar, sosyalizm gibi alt soruları sorsanız farklı oranlar elde edersiniz. Soruyu açıkça sorsanız - Rus yanlısı mı yoksa Avrupa yanlısı mı? Gerçek şu ki, çoğunlukla Avrupa yanlısı. Yaklaşık bir milyon Gürcü Rusya'da yaşıyor, orada çalışıyor. Ancak bu, bu Gürcüler'in Rus yanlısı olduğu anlamına gelmiyor. Örneğin, doğrudan uçuş bağlantımız yok. Gürcülerin hala Rusya'ya gelmek için vizeye ihtiyacı var, oysa Rus vatandaşları Gürcistan'a vizesiz gelebiliyor. Şu anda Rusya ile Gürcistan arasında diplomatik ilişkiler bile yok. Büyükelçilikler yok, İsviçre aracılığıyla iletişim kuruyoruz. Bu normal bir durum değil, Rusya dünyanın en büyük ülkesi, en büyük komşumuz.

Rusya haritasına bakarsanız, küçük Gürcistan'ın Rusya'ya yaslanmış olduğunu görüyorsunuz. Bu çılgınca.

SV: Gürcistan'da işçiler için ekonomik durum nedir ve Ukrayna'daki savaşın etkisi ne olmuştur? Gürcistan'da işçilerin örgütlenmesi önünde engeller veya zorluklar var mı?

Şu anda ekonomik durum stagflasyon var, ücretlerimiz duraklama aşamasında. Enflasyon var, sürekli bir enflasyon ve her şey çok daha pahalı hale geliyor. Ukrayna'nın etkisi bu mu, bilmiyoruz çünkü bu durum Gürcistan'da zaten 32 yıldır böyle. Gürcistan'da 32 yıldır bir istikrar olmadı. Ukrayna'nın Gürcistan üzerinde daha az etkisi oldu çünkü biz asla Rusya'ya yönelik yaptırımlara katılmadık. Ancak bazı durumlarda, bazı alanlarda Batı'nın sistemindeyiz ve Rusya'ya uygulanan yaptırımlardan otomatik olarak etkilendik. Örneğin Swift sistemi.

İşçilerin örgütlenmesi önündeki engellerden biri, sendikaların itibarsızlaştırılmasıdır. İkincisi, sendikaların çoğunlukla sosyalistler **[1]** tarafından organize edilmesidir ve sosyalistler işe yaramaz, sendikaları zayıflatırlar. Üçüncüsü, hükümet isterse güvenlik ve istihbarat hizmetlerini işçileri örgütlemeye karşı kullanabilir. Örneğin, memleketimdeki bir kimyasal fabrikada bir grev yaşandı ve bu fabrika, gübre üretimi için stratejik bir varlık olarak kabul edildiği için güvenlik hizmetleri tarafından kapatıldı.

SV: Sivil Toplum Kuruluşları, NGO'lar Gürcistan'daki siyaseti nasıl etkiledi, politik alanda etkileşimde bulduklarında hangi çıkarları temsil ediyorlar?

Gürcistan'da iki tür STK var. Birincisi ultra liberal ve ikincisi sol liberal. Bu grupların amacı sistemik problemleri değil, sistemik problemlerin semptomlarını ele almaktır ve sonunda

bu, bireysel yardım veya bazı gruplara yardım anlamına gelir. STK'lardan yardım almak istiyorsanız, kendinizi kültürel olarak provokatif bir şekilde sunmalısınız, bu da STK'ların desteğini alan kişilerin kendi icat ettikleri kültürel gerilimler döngüsünü yaratmalarına ve bu gerilimlerle başa çıkmalarına yol açar. Bu şekilde kendilerini kültürel olarak radikal bir şekilde ifade eden gruplar otomatik olarak diğer gruplardan, kendi sınıflarından uzaklaşır. STK, potansiyel yararlanıcının kendi sınıfından uzaklaşmasını zorlar ve yalnızca kültürel gerilimleri provoke ettikten sonra yardım almaya uygun hale gelir. Bunlar kültürel, etnik gruplar, dini gruplar, kimlik grupları olabilir ve bu dinamik onları özgürleştirmediği gibi, atomize eder.

Mart ayında protesto ve darbe girişimini organize eden iki STK vardı, bunlar Avrupa tarafından doğrudan finanse edildi. Bunlar Gürcü Genç Avukatlar Derneği ve Sosyal Adalet Merkezi'dir. Bu iki STK ve benzerleri, sınıf mücadelesinin kültürel gerilim ve kültürel mücadeleye dönüşmesine neden oldular ve bu sonuçta sınıfın kendini toparlayamamasına yol açtı.

S: Partinin şu anda ana faaliyetleri nelerdir? Başlatmayı düşündüğünüz proje hakkında birkaç söz söyleyebilir misiniz?

Şu anki ana amacımız, Gürcistan'da sosyalist hareketi rehabilite edecek bir platform yaratmaktır. Şu anda sosyalist hareket için yararlı olabilecek bazı objektif gerçekler var çünkü halk artık Sovyet geçmişine bakmaya başladı, bu daha önce hiç olmamıştı. Ekonomik gerilimlerin bu kadar kötüleştiği ilk kez, insanlar gerçekten sosyalist Gürcistan'da her şeyin gerçekten bu kadar kötü olup olmadığını araştırıyorlar. Gürcistan'da çoğunlukla çevrimiçi olacak bir medya platformu yaratmaya çalışıyoruz. Bu platform ile mevcut sosyalistleri konsolide etmeyi ve henüz sosyalist olarak ortaya çıkmamış insanları - gizli sosyalistleri - harekete geçirmeyi umuyoruz. Kapitalizme hayal kırıklığı yaşayan, kapitalizmi içgüdüsel olarak eleştiren çok büyük bir insan kaynağı var. Onlara gerçek akademik eleştiri, eleştiri deneyimleri, tartışmalar, derslerle, daha önce formüle edilmemiş veya sorulmamış sorularına cevaplar vereceğiz çünkü sosyalizm hakkında konuşmak tabu. Halk arasında bazı güç, bazı kuvvet, bazı alternatif bilgiler için büyük bir talep var, 1990'lardan beri Gürcistan'da var olan yapı ve sistemin alternatifini gösteren bir vizyon sunan. Komünist Parti bunu başaramadı. Hatta ismi taşınması gerçekten zor. Bu isimle - komünist - çalışmak, mücadele etmek çok zor çünkü yasalar var. Komünist Parti'nin adını değiştirmeyeceğiz - başka taktikler deneyeceğiz, ama Komünist Parti Komünist Parti olarak kalacak. Bu sosyalist şemsiyesi altında, başka türlü Komünist Parti'ye katılmayacak destekçileri kazanmaya çalışacağız.

[1] Gürcistan'da, Gürcistan İşçi Partisi'nin başını çektiği sosyal demokrat gruplar kastedilmekte, Türkiye Direniyor'un notu.